

ljepšeczi. Pšchetoz wono temu Kne-
sej jenicizy nad tem lejki, so by kojdy
to Sstowo swjeru klyschak a nesazpit;
kajz my lejder! we kojdnym Schtanteki,
wot woscheho, hacz do namisteho, wi-
dymy, schtuž to Evangelion pšcheszeczi
nemoze, ton je tolla samežuje a sazpje.
Ton najmenschi Thel berje je s Diakom
hohrije, a poljepšuje so. Ezi s mižu
je tejšch samolutszy, kiž sbožnej Buschi
a sbožnej Woczi maju.

II. **W**e drubej Shtuczzy dzerzi nam ton
Knes prijotk ton Ptod teho swja-
teho Evangeliona, menužy, te dobre
Stucki, kotrej s Božeho Sstowa
pšchindž dyrbja, dyž je prawje klyscheli
šmy. To wotmoluje won nam sjenym
krasnym Herempelom wot teho Czlowe-
ka, kotryž wot Jerusalema delje k Jerichu
džjesche, a bes Rubeznikow padže, kiž je-
ho franichu, a wušljekachu, wostawi-
šchi jecho na pol mordweho lejžo. Tu
Kwilu pšchindže jedyn Mješnik, a wi-
dži teho hubeneho Czloweka tam lejžo;
Ale won so po nim hohrijeneberische, a
džjesche swoj Pucz. Sa nim wandru-
je tejšch jedyn Levita po tym šanym
Puczu, wulada jecho zwar, ale won so
tejšch jecho pominy.

Na pozletku pšchindže jedyn Sama-
ritski, kiž sa swjateho dzeržany nebe-
sche, pšchetoz won bjesche Pohan, a ko-
trij tejšch teho hubeneho Czloweka, kiž
žid bje, nicio nenastupasche. Pšchetoz
won nebesche sjeho Schlachty, kajz ton
Mješnik a Levita, ale won bje Žusy.
Ton wulada teho hubeneho franjeneho

Czloweka, da šebi jecho Nesbožje smolont
k Wutrobi hiež, škoczi i Konja, liny jemu
krytje Wolji a Wino do jecho Kanow,
wobali jecho, a sbjeze jecho na swoje Sko-
cio; Won pak džjesche pšchi, a wedži-
sche jecho do Hospody. Jako pak swojeho
Wuryhtowanja dla tam nemožesche
wostacz, poruczi won jecho Hospodarej,
a da jemu dwaj Kroschej, so by jecho py-
tat tak dolho, hacz by sažo pšchischoł.

Predy hacz my dalje rečimy wot tych
Ptodow kiž stych klyschacznych Wu-
schow, a widžaznych Wocziow pšchindu,
dyrbimy my predy wedžicž, so nam
pšches teho Samaritskeho nizjeno jedyn
Herempel teje Lubosze, ale wofebnje ta
wulka newureknena Wlada a smjelnosz
nascheho Knesa a Sbožnika Isusa Kry-
stusa, kotruž won slutej Luboszu tej zy-
tej czlowskej Schlachty je wopokasak,
wopikana, a pšched Woczi stajena budže.
Pšchetoz ton Czert je ton Rubeznik, kiž tu
czlowsku Schlachtu wušljekak, a wšhit-
keho Posnacza, a duchomnych Darow
Božich wurubit je, a sato se Sslepoczju a
se Sazwječjom Božeho Mena bit, a tak
žalosnje franjet a stajst je, so žana Bo-
jož, Lubosž a Dowjereme k Bohu, ale
luta Pšhecziwnosž wewschjed Wutro-
bach, so namaka. Tehodla menuje je
Pawot k Eph. 6. Džjeczi teho Wjewa
wot Naturity. Stajkeho Hubenstwa a
Skazjenja nemoze nam žane Stworenje
we Nebekach, a na Semi, pomhacz a
radžiczi.

Dokelž my pak po Božej nadnej Wol-
li nedyrbjachmy wječnje satamani, ale
(Do) steho